

[Aksel Larsen.]

staar godt, at Socialministeren nægter at svare det kommunistiske Parti, ligesom de tre Regeringspartier med Venstre i Spidsen nægter at svare de Konservative. Men det er jo ikke gjort med at undskylde sig med, at man ikke vil svare paa Perfid, det er ikke gjort med at henvise til „Arbejderbladet“s Referater; skulde vi anlægge den Maalestok, vilde det være os umuligt overhovedet at beskæftige os med det socialdemokratiske Parti. Jeg tror nok, at skal man kige paa de Referater, som findes der, naar den socialdemokratiske Presse Rekorden. Men hvor Perfidi ligger, har vi ikke faaet at vide. Vi har faaet anført, at i et bestemt Referat af „Arbejderbladet“ har der været talt om Socialministerens menneskealdergamle Principper for den sociale Lovgivning, og det er Perfid, fordi Socialministeren er Tilhænger af de mest moderne Principper. Socialministeren ryster paa Hovedet, jeg vil meget gerne have Lov til at citere et Par Sætninger af Socialministerens Tale ved første Behandling af Forslag til Lov om Folkeforsikring. Socialministeren udtaler som Svar paa et Angreb fra vort Partis Side paa de forældede Principper for Sociallovgivningen følgende — Udtalelsen findes i Folketingstidende for 1932—33 Sp. 1091 —:

„Men naar der her er Tale om en Menneskealders successive Lovgivning, hvorved man lidt efter lidt af forskellige Veje har søgt at betrygge de daarligst stillede i Samfundet ved Hjælp af stadig stigende Udgifter, saa vil det være formaalsløst at begynde at diskutere de bærende Principper; saa maa man søge paa det Grundlag, der foreligger, at naa til en Afslutning.“

Ja, det er de menneskealdergamle Principper; Socialministeren har erklæret, at de er hans, og han vil ikke være med til at ændre disse menneskealdergamle Principper. Jeg beklager meget, at Socialministeren opfatter det som Perfid, naar man henholder sig til hans egne Udtalelser; det var bedre, om han i Stedet for at være saa ophidset fra denne Talerstol var klar over, hvad han selv har sagt ved en tidligere Lejlighed.

Jeg skal dermed slutte og sige, at naturligvis vil vi ikke være med til det, som vi kalder reelt et Bedrageri overfor de arbejdsløse, ved at stemme for dette Lovforslag og sige, at her faar vi noget godt. Det vil vi ikke. Vi vil gøre de arbejdsløse opmærksom paa, hvad Loven i Virkeligheden indeholder, og derfor agter vi ikke at stemme for den.

Hans Hansen (Rørby): Foranlediget af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelse om, at Retsforbundet sammen med Venstre havde stemt for en Valutalov, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Hvilken Valutalov har Retsforbundet stemt for? Hvis der er den samme Værdi i de øvrige Betragtninger, det ærede Medlem har fremsat her fra dette Sted, ja, saa staar det mig klart, hvor megen Værdi der er i dem!

Aksel Larsen: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at da Valutaloven var til Behandling her i Tinget, stillede Retsforbundet Ændringsforslag til dem; man foreslog, at de sidste 5 Paragraffer skulde udgaa, men de 2 første skulde bibeholdes, dem vilde man ikke have til at udgaa. Jeg spurgte personlig Retsforbundet: Men har I da ikke noget imod de to første Paragraffer? Nej, sagde man, for vi har ingen Møntfod, saa de maa gerne blive der. Det er derudfra jeg siger, at Retsforbundet har stemt for de to Paragraffer i Valutaloven. De var ikke til særskilt Afstemning, men man har ved sit Ændringsforslag manifesteret, at man intet havde imod de to Paragraffer, i Kraft af hvilke Kronen nu er skaarret ned.

Hans Hansen (Rørby): Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at det er klart, at naar vi i dette Øjeblik ikke har nogen ny Møntfod, saa kunde man i og for sig ikke stemme imod, at man beholdt den nuværende; derfor vilde vi have en Adskillelse og stillede et Ændringsforslag i den Retning, da man naturligvis ikke kunde springe ud i det tomme Rum. Da det Ændringsforslag blev forkastet, stemte vi imod Lovforslaget. Saadan er Sandheden om hele dette Forhold.

Søren P. Larsen: De Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henvendte til mig og mit Parti, kan jeg samle om to Punkter. Det ene Punkt var dette, at de Konservative var næsten uvidende om, hvad der foregik her i Rigsdagen, da disse Underhaandsforhandlinger blev ført. Ja, det kan godt være, at det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse, men i det konservative Blad „Aalborg-Posten“ for Mandag den 6. Februar staar blandt andet følgende:

„Netop derfor søgte Venstre med Fortvivlelsens Ihærdighed at faa de Konservative med ind under Ansvar. Sidste Søndag og Mandag blev der friet hver